

הר, בית, שדה בעקבות פרשת וישלח

להצליח בחיים

ארגז כלים יהודי למימוש
פוטנציאל אישי
בעקבות פרשת השבוע

OLAMI MENTORSHIP

אחים לנפש
יחד קשובים עולמות

AI_BY_BRINA_SHAPIR
A

מסע של הצלחה מתחיל בתוכנו, פנימה.

**במשך מאות שנים קוראים יהודים בכל העולם
את 'פרשת השבוע' מתוך חמשת-חומשי תורת
ישראל.**

**בסדרה הנוכחית נתמקד בכל שבוע בנושא
אחר מתוך פרשת השבוע. נושא ממנו נוכל
לאסוף תובנות ולקחים שיאפשרו לנו להצליח
בחיים, להשיג מטרות ולעמוד ביעדים.**

בהצלחה!

מדברים על זה

היכן האמונות שלנו פוגשות אותנו בחיי היומיום?
כיצד ניתן להעביר רעיונות מהתיאוריה אל חיי
המעשה?

מקום אחד, שמות שונים

אברהם, יצחק ויעקב אבותינו, היו בהר המוריה. שלושתם התפללו במקום וכל אחד מהם קרא למקום בשם אחר.

אברהם ראה את המקום והגדירו כ'הר'. יצחק קראו 'שדה', ואילו יעקב, בפרשת השבוע, קורא למקום 'בית'. וַיֵּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם אֵל בֵּית אֵל כִּי שָׁם נִגְלוּ אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי אָחִיו: (לה, ז).

מה ההבדל?

'לא כאברהם שכתוב בו 'הר', שנאמר: 'אשר יאמר היום, בהר ה' יראה'. ולא כיצחק שכתוב בו 'שדה', שנאמר: 'ויצא יצחק לשוח בשדה'. אלא כיעקב, שקראו 'בית', שנאמר: 'ויקרא את שם המקום ההוא בית אל' (פסחים, פח, ב).

מדברים על זה...

מהו לדעתכם ההבדל בין ההגדרות השונות?

משמעותי או קיומי?

הר, אינו מקום יישוב. הר הוא מקום אליו אנשים הולכים לטייל ולפוש, אולי גם על מנת לעבור ממקום למקום, אבל אין בני-אדם שנמצאים שם באופן קבוע.

אברהם, הראשון שגילה לעולם את שמו של הבורא, היה שם לבד. האמונה באל אחד לא נתפסה בקרב אלה שהלכו בדרכו באותה התקופה כמשהו יומיומי וקבוע. כיון שכך, גם האנשים שאברהם גייר והנשים ששרה גיירה לא נשארו בתמונה לאורך זמן. האמונה נחוותה באותו הזמן כמין יציאה להר, לחוויה זמנית. חוויה משמעותית, אבל לא קיומית.

חוויה שכזו

איזו השפעה יש לחוויה רוחנית
חד-פעמית על החיים עצמם?

אמונה ככלי עבודה

יצחק חידש לתושבי העולם את השלב הבא. חיי אלוקות כ'שדה'. אל השדה הולכים אנשים מידי יום, זהו מקום עבודתם. בשדה אנשים חורשים, זורעים וקוצרים. שם הן דואגים לאוכל ממנו הם יתקיימו ולפרנסה באמצעותה הם יכלכלו את בני משפחתם. איש אינו בוחר אם לצאת לעבוד או לא. אדם שחפץ חיים יודע שהוא חייב לשלב כחלק מסדר יומו הקבוע את העמל והיגיעה לפרנסה. כזו היא האמונה, לימד יצחק אבינו את בני דורו.

אך העבודה בשדה הינה פרט בחיי היומיום. פרט חשוב וקריטי, אך לא המרכז של חיי האדם. כאשר אדם מבקש לפוש מעט, הוא שב אל ביתו החמים. בסיום יום העבודה הקשה והמייגע הוא מותיר את כלי העבודה בשדה, ומחיש את צעדיו אל ביתו.

עובדים עם זה...

נעים בבית

יעקב היה הראשון אשר ביטא בפיו כי יש לבקש את ה' בבית. הוא הראשון שהגה את הרעיון הגדול 'בית אלוקים' 'בית ה'", אשר כל עיקרו אינו אלא זה: החוג אשר בו חיי האדם פורחים ומשגשגים, המקום שאליו ישא האדם את כל אשר ירכוש, ובו יפעל ויבנה את חיו. חוג זה הוא המקום הגדול והקרוב ביותר להתגלות ה' (רש"ר הירש, הראשית, פרק כח, י).

להאמין ב? להאמין ל?

אמונה היא עיקר היהדות, אולם, המפרש "אמונה" במשמעותה המקובלת היום - מרוקן אותה מעצם תכנה. "אמונה" במשמעותה המקובלת הרי היא פעולה שכלית, ויש שהיא רק סברה בעלמא, וכל "מאמין" סבור שאמונתו היא אמת - על יסוד תבונתו והבטחתו של אחר. והנה, היום מזהים דת עם "אמונה" - ו"אמונה" היא תמצית הדת. אדם "דתי" "מאמין" בעיקרים שאינם ניתנים להשגת השכל. כך גירשו את הדת מן החיים, כך הפכו את הדת לספר עיקרים, למערכת סיסמות אמונה: כל הבא בשערי גן עדן חייב להציגן עובר לכניסתו. אולם, לתת אמון בדברי הזולת איננו בשום מקום "האמין ב-", אלא "האמין ל-": "והן לא יאמינו לי" (שמות ד', א'). ואילו "אמונה ב-" איננה רק אמונה עיונית, ביטול דעתנו מפני דעתו של אחר, אל זו משמעות "האמין בה": לתמוך את יתדותינו בה' לסמוך עליו בעיון ובמעשה, להתחזק בו וללכת אחריו. (רש"ר הירש, בראשית ט"ו, פסוק ו')

על המאבק

וַיֹּאמֶר לֹא יַעֲקֹב יֹאמַר עוֹד שְׁמִי
כִּי אִם יִשְׂרָאֵל כִּי שְׁרִיתָ עִם
אֱלֹהִים וְעַם אֲנָשִׁים וְתוֹכֹל: (כט,
לב).

חושבים על זה

יעקב נלחם עם שרו של עשיו.
לאחר המאבק שרו של עשיו משנה את שמו
של יעקב ל'ישראל'. לא על שם הניצחון כי
אם על שם המאבק.

מחשבות של הצלחה!

על מה אתם מוכנים להילחם?

על מה הייתם מוותרים?

מדוע לדעתכם יעקב נקרא של שם היכולת

שלו להילחם, גם במקרה של הפסד?

הודעה רבה!

OLAMI MENTORSHIP